

HEYMANS, Paul, hoogleraar, ingenieur (Gent 12 maart 1895 - Ukkel 19 november 1960).

Zoon van de Gentse oud-rector Jan Frans Heymans en broer van de Nobelprijswinnaar Korneel Heymans. Hij volgde middelbaar onderwijs aan de Jezuïetencolleges te Turnhout en te Gent en nam als vrijwilliger deel aan de Eerste Wereldoorlog. In 1920 behaalde hij aan de Rijksuniversiteit te Gent het diploma van werktuigkundig ingenieur

en promoveerde in 1922 tot doctor in de wetenschappen aan het Massachusetts Institute of Technology. In 1939 werd hij tot hoogleraar benoemd aan de Rijksuniversiteit te Gent, waaraan hij sinds 1926 verbonden was. Als christen-democratisch extra-parlementair bekleedde hij in de regeringen-Janson en Spaak van november 1937 tot februari 1939 respectievelijk de functie van minister van economische zaken en van landbouw en economische zaken. Heymans speelde een zeer belangrijke rol in het Vlaamse en Belgische economisch leven, o.a. als oprichter van de Kredietbank, beheerder van Almanij, gouverneur van de Nationale Maatschappij voor Krediet aan de Nijverheid en voorzitter van het Instituut voor Herdiscontering en Waarborg. Hij propageerde het gebruik van het Nederlands in het bedrijfsleven en maakte zich verder verdienstelijk, o.a. in de Koninklijke Vlaamse Ingenieursvereniging, het Vlaams Economisch Verbond en de Bond der Kroostrijke Gezinnen. Tijdens de Tweede Wereldoorlog was Heymans voorzitter van Winterhulp.

WERKEN: *De zending der Vlaamsche intellectuelen* (1939); - *België's economie in het licht der jongste Europeesche verwikkelingen*, in *Tijdschrift van de Vlaamse Ingenieursvereniging*, nr. 5 (1939); - *De geest der Oslo-beweging*, redevoering voor de Vereniging Oslo te Antwerpen (1939).

LITERATUUR: *Rijksuniversiteit te Gent. Liber Memorialis 1913-1960*, IV (onder de hoofdredactie van T. Luykx, 1960, p. 407-409); - P. van Molle, *Het Belgisch Parlement. Le Parlement belge 1894-1969* (1969).

MARK VAN DEN WIJNGAERT